

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Hâncești din 20 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Eremia Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.06.2015 – 20.06.2016 (prima instanță);
2. 28.07.2016 – 04.07.2017 (instanța de apel);
3. 04.12.2017 – 17.01.2018 (instanța de recurs ordinar);
4. 21.05.2020 – 18.11.2020 (instanța de apel);
5. 21.05.2021 – 11.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 20 iunie 2016, Eremia Ion fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, au mai fost condamnați și Furtună Gheorghe, Lupu Ion, Silvestru Gheorghe și Zagorneanu Pavel, iar Țințari Nicolae achitat, în privința cărora hotărârea în prezent nu se contestă, din care motiv instanța de recurs nu se v-a expune în privința acestora.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 21 martie 2015, în jurul orei 23.00 fiind în stare de ebrietate alcoolică Lupu Ion împreună cu Eremia Ion, Silvestru Gheorghe, Furtună Gheorghe și Zagorneanu Pavel în fața disco-barului din s.Ciuciuleni, raionul Hâncești, adică într-un loc public, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, intenționat, fără motiv au aplicat multiple lovituri lui Bucșa Victor și Plăcintă Tariel, cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le dureri fizice.

Acțiunile inculpatului Eremia Ion au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal „huliganism, adică acțiunile intenționate de încălcare a ordinii

publice, însoțite de aplicarea violenței asupra altei persoane, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.”

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Hâncești, Ureche Lilia, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Eremia Ion să fie declarat vinovat de în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, prima instanță nu a luat în considerare atitudinea inculpaților față de cele comise, corectarea și reeducarea inculpaților poate fi efectuată doar în condițiile privațiunii de libertate, or, la data de 26 iulie 2015, inculpatul Eremia Ion împreună cu alte persoane în curtea disco – barului „Malibu” din s. Ciuciuleni, r-nul Hâncești, au comis o infracțiune similară.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017:

S-a admis apelul declarat;

S-a casat parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Furtună Gheorghe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte.

În rest, sentința a fost menținută.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatului Eremia Ion sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa stabilită este una legală și întemeiată, proporțională faptelor comise.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare invocând că:

- pedeapsa stabilită inculpatului Eremia Ion este una prea blândă.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2018, s-a decis inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

5.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel corect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului Eremia Ion v-a fi posibilă doar prin executarea reală a măsurii de pedeapsă stabilită de prima instanță, pedeapsa a fost corect individualizată în concordanță cu prevederile legale.

6. La data de 19 mai 2020, a depus apel avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatului Eremia Ion, solicitând repunerea în termen, casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Eremia Ion să fie achitat, invocând că, Eremia Ion a lipsit atât la judecarea cauzei cât și la pronunțarea sentinței, nu a fost informat

despre adoptarea sentinței, or, acesta, potrivit materialelor cauzei, s-a aflat până în prezent în căutare, cu sentința a făcut cunoștință în data de 16 martie 2020, potrivit pct. 1 al anexei Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 1 din 18 martie 2020, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

A mai indicat că, din declarațiile aduse în ședința de judecată, rezultă lipsa vinovăției aduse lui Eremia Ion în săvârșirea infracțiunii de huliganism, din declarațiile martorilor și din declarațiile altor inculpați, nu se face referire la vre-o faptă infracțională, săvârșită de către Eremia Ion, instanța de judecată urma să soluționeze mai întâi chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, concluziile instanței contravin prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece probele nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile instanței de fond sunt premature, prima instanță nu a pus la dubii declarațiile părții vătămate Bucșa Gheorghe referitor la acțiunile inculpatului Eremia de deteriorare a automobilului, ba chiar mai mult, a pus-o la baza unei condamnări reținând că „acțiunea de deteriorare a automobilului, este dovedită prin depozițiile părții vătămate Bucșa Gheorghe, oferite la faza judecării cauzei, declarația a fost considerată de către instanța de fond ca fiind unica probă ce demonstrează vinovăția lui Eremia Ion, fapt care este inadmisibil.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, s-a respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

7.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat apelul declarat ca fiind depus în termen, or, deși sentința a fost pronunțată public la data de 20.06.2016, iar cererea de apel a fost depusă pe data de 19.05.2020, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată de instanța de judecată, or, instanța de apel a reținut la caz, că la judecarea și pronunțarea sentinței, Eremia Ion nu a fost prezent, acesta fiind anunțat în căutare, iar avocatul acestuia cu care a fost încheiat contract de asistență juridică la data de 03.02.2020, a primit copia sentinței la data de 16.03.2020, totodată potrivit pct. 1 al anexei Dispoziției Comisiei pentru situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 1 din 16.03.2020, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17.03.2020.

În continuare, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul Eremia Ion este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, or, împrejurările ce dovedesc în afara oricăror dubii vinovăția lui Eremia Ion în comiterea faptei penale incriminate, care au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură

penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului Eremia Ion în comiterea acțiunilor infracționale, or, prima instanță în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Eremia Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță nu a aplicat o pedeapsa mai blândă în privința lui Eremia Ion, dat fiind faptul că acesta nu a recunoscut vina, s-a eschivat de la instanța de judecată, nu a recuperat prejudiciul cauza părții vătămate, ceea ce denotă că corectarea și corijarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea celei mai aspre pedepse, în formă de închisoare, cu executare.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatului Eremia Ion, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței cu emiterea unei hotărâri prin care Eremia Ion să fie achitat din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, invocând că:

- instanța de apel nu a verificat în modul corespunzător declarațiile inculpaților, a părților vătămate și ale martorilor, or, sintagma „*verificată prin citirea în instanța de apel*” folosită în decizie la pct. 11 din decizie nu corespunde realității, declarațiile nefiind cercetate în modul prevăzut de art. 414 Cod de procedură penală;

- din cercetarea declarațiilor inculpatului Furtună Gheorghe făcute instanței de apel, se reliefează împrejurarea că audierea nominalizatului a fost una formală, or, această probă conține date de ordin general, iar audierea este contrară art. 367 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a reținut în mod neîntemeiat la pct. 21 din decizie și agravanta prevăzută de art. 77 Cod penal, respectiv - orice formă de participatie, or, în speță recurentul Eremia Ion a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) respectiv infracțiunea de huliganism săvârșită de două sau mai multe persoane;

- cu titlu de circumstanța agravantă judiciară, instanța de apel a reținut la pct. 20 din decizie că „*instanța de fond nu a aplicat o pedeapsă mai blândă în privința*

lui Eremia Ion Constantin, dat fiind faptul că acesta nu a recunoscut vina (...)”. Susținem că această constatare este contrară art. 21 din Constituția Republicii Moldova care stabilește că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale;

- din declarațiile aduse în ședința de judecată, rezultă lipsa vinovăției aduse cet. Eremia Ion în săvârșirea infracțiunii de huliganism, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deci, sunt confirmate acțiunile întreprinse de către inculpatul Eremia Ion, care se limitează exclusiv la faptul, că acesta din urmă a încercat să-l ajute pe Bucșa Gheorghe să evite un eventual accident rutier, or, în spatele autoturismului pe care-l conducea se afla un autoturism de culoare albă;

- în declarațiile martorilor și în declarațiile inculpaților, nu se face referire la vre-o faptă infracțională, săvârșită de către Eremia Ion;

- prin rechizitoriul întocmit de către organul de urmărire penală, cet. Eremia Ion a fost trimis în judecată pentru că „împreună cu alte persoane, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan ordinea publică și acționând cu o deosebită obrăznicie, fără motiv, au aplicat intenționat cet. Bucșa Victor și Plăcintă Tarel mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le dureri fizice, după care au deteriorat automobilul de mobil Toyota Yaris cu n/î XXXXX, care aparține cet. Bucșa Gheorghe, astfel, cauzându-i daune materiale”, respectiv organul de urmărire penală l-a învinuit pe apelant de aplicarea loviturilor cet. Bucșa Victor și Plăcintă Tarel și de deteriorarea automobilului de model Toyota Yaris cu n/î XXXXX, care aparține cet. Bucșa Gheorghe, iar instanța l-a condamnat pentru deteriorarea automobilului;

- instanța de apel l-a condamnat pe Eremia Ion exclusiv în baza declarațiilor părții vătămate Bucșa Gheorghe, or, în speță, este cert faptul că Eremia Ion a lovit cu dosul palmei în geamul automobilului și a strigat la Bucșa Gheorghe să coboare din automobil, iar instanța de fond nu a pus la dubii această declarație, ba chiar mai mult, a pus-o la baza unei sentințe de condamnare reținând că „acțiunea de deteriorare a automobilului, este dovedită prin intermediul depozițiilor părții vătămate Bucșa Gheorghe, oferite la faza judecării cauzei”, această declarație a fost considerată ca fiind unica probă ce demonstrează vinovăția lui Eremia Ion, fapt care este inadmisibil, mai mult ca atât, conform declarațiilor date atât de către Eremia Ion cât și de partea vătămată Bucșa Gheorghe în cadrul urmăririi penale, aceștia se cunoșteau de un timp îndelungat;

- prima instanță și instanța de apel au ignorat prevederile art. 6 CEDO.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Totodată, notează că recurentul își motivează recursul pe dezacordul cu

modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai indică că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acest temei nu este incident în speță,

dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 121-127, vol. V), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței prin care inculpatul Eremia Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal, motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, care este expusă clar, or, în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor infracțiunilor incriminate în acțiunile inculpatului, fără ca instanța de apel să admită omisiuni sau erori de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Cu referire la motivele invocate de recurent că: *"instanța de apel nu a verificat în modul corespunzător declarațiile inculpaților, a părților vătămate și ale martorilor, or, sintagma „verificată prin citirea în instanța de apel” folosită în decizie la pct. 11 din decizie nu corespunde realității, declarațiile nefiind cercetate în modul prevăzut de art. 414 Cod de procedură penală;*

- din cercetarea declarațiilor inculpatului Furtună Gheorghe făcute instanței de apel, se reliefează împrejurarea că audierea nominalizatului a fost una formală, or, această probă conține date de ordin general, iar audierea este contrară art. 367 alin. (1) Cod de procedură penală;", Colegiul penal nu le acceptă, căci contravin materialelor cauzei, în condițiile în care potrivit încheierii instanței de apel din 17.11.2020(f.d. 100 – 101 v. V), inculpatul Furtună Gheorghe a fost audiat conform prevederilor Legii nr. 69 din 21.05.2020, prin intermediul teleconferinței(v. V, f.d. 103), iar careva întrebări sau completări nu au parvenit, astfel, Colegiul penal respinge alegațiile recurentului precum că audierea este contrară art. 367 alin. (1) Cod de procedură penală, or, conform art. 13 alin. (1) al Legii nr. 69 din 21.05.2020: „În scopul asigurării măsurilor de prevenire a răspândirii infecției Covid – 19 în instituțiile penitenciare, pe perioada stării de urgență în sănătate publică declarate prin Hotărârea Comisiei Naționale Extraordinare de Sănătate Publică nr. 10 din 15 mai 2020, examinarea cauzelor penale, în privința persoanelor private de libertate se efectuează doar prin intermediul sistemului de teleconferință”.

În continuare, Colegiul penal apreciază critic și argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că: *„instanța de apel a reținut în mod neîntemeiat la pct. 21 din decizie și agravanta prevăzută de art. 77 Cod penal, respectiv - orice formă de participație, or, în speță recurentul Eremia Ion a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) respectiv infracțiunea de huliganism săvârșită de două sau mai multe persoane;*

- *cu titlu de circumstanța agravantă judiciară, instanța de apel a reținut la pct. 20 din decizie că „instanța de fond nu a aplicat o pedeapsă mai blândă în privința lui Eremia Ion Constantin, dat fiind faptul că acesta nu a recunoscut vina (...)”. Susținem că această constatare este contrară art. 21 din Constituția Republicii Moldova care stabilește că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale;”, or, în pct. 21 din decizia instanței de apel, Colegiul penal nu stabilește cele indicate de recurent, la fel cum nu se constată nici agravanta indicată de recurent: „inculpatul nu a recunoscut vina”, apreciind aceste alegații ca declarative și nefondate.*

Ce ține de argumentele recurentului, prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate deoarece, verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, consideră că nu s-a confirmat în speța dată, argumentele recurentului invocate în recurs, sunt combătute corect prin motivele descrise în sentință(f.d. 52 – 54 v. IV) și în decizia instanței de apel(f.d. 121 – 130 v. V), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În continuare, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și prima instanță, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, opinie ce nu poate fi acceptată, din considerentul că aceste probe au fost apreciate prin coroborare între ele atât de către prima instanță cât și de instanța de apel, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia lui subiectivă greșită, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Referitor la alegațiile recurentului precum că: „- *din declarațiile aduse în ședința de judecată, rezultă lipsa vinovăției aduse cet. Eremia Ion în săvârșirea infracțiunii de huliganism, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deci, sunt confirmate acțiunile întreprinse de către inculpatul Eremia Ion, care se limitează exclusiv la faptul, că acesta din urmă a încercat să-l ajute pe Bucșa Gheorghe să evite un eventual accident rutier, or, în spatele autoturismului pe care-l conducea se afla un autoturism de culoare albă;*

- *în declarațiile martorilor și în declarațiile inculpaților, nu se face referire la vre-o faptă infracțională, săvârșită de către Eremia Ion;*”, Colegiul penal conchide că urmează a fi apreciate critic, or, inculpatul Furtună Gheorghe(v. V, f.d. 103), fiind audiat prin intermediul teleconferinței din 18.11.2020, a indicat că: „Tot ce

doresc să menționez că cum sunt eu vinovat așa este vinovat și Eremia Ion, toți împreună am participat la comiterea infracțiunii date.”.

În acest sens, Colegiul penal respinge și argumentul recurentului precum că inculpatul a fost condamnat exclusiv în baza declarațiilor părții vătămate, or, vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin declarațiile inculpatului Furtună Gheorghe(v. V, f.d. 103) date în cadrul instanței de apel, la care nici inculpatul Eremia Ion și nici avocatul acestuia nu au avut careva întrebări.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciate de prima instanță în sentință și de instanța de apel în decizia sa.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentele recursuri ordinare, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel hotărârea atacată este legală și întemeiată, deci nu se confirmă faptul că prin decizia instanței de apel inculpatului i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat temeinicia motivelor și erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Eremia Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 octombrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie